

”Å ta hånd om min familie er et virkelig yrke.”

”Å vite at jeg er Guds elskede barn og at alt som skjer med meg skjer med Hans vilje og tillatelse gir meg en fantastisk trygghet.” Vitnesbyrd avlagt av Virginia McGough, husmor i Cheshire i Storbritannia, gift og fembarnsmor.

18.01.2005

Jeg tror at den del av den hellige Josemarías lære som jeg har tatt mest

til meg er begrepet ”det guddommelige barnekår”. Å vite at jeg er Guds elskede barn og at alt som skjer med meg skjer med Hans vilje og tillatelse gir meg en fantastisk trygghet. Naturligvis hender det i blant at jeg mister denne freden(mange ganger om jeg skal være ærlig). Jeg blir nervøs og skjenner på mine barn. Men da tenker jeg på den hellige Josemarías lære om betydningen av å rette opp sine feil, å vende tilbake til Gud vår Far, med tilliten til et barn som vet at dets far vil at det skal be om tilgivelse for at alt skal bli bra igjen. Og hvis jeg først har bedt Gud om tilgivelse, da er det lett å siden be mine barn og ektefelle om å tilgi meg.

Jeg tror at dette aspekt er enormt viktig for det tjueførste århundre. Vi lever i en tid der man forventes å skulle planlegge alt, og det går naturligvis ikke, det er umulig! Jeg merker at det hjelper mange

mennesker å si til seg selv: ”Hør her, du kunne ikke ha forutsett dette, vær ikke engstelig, Gud vet om det og kommer til å hjelpe deg. Jesus døde for deg og han kommer ikke til å svikte deg nå.” Å tenke på denne måten kan redde mange mennesker fra den knugende tyngden av overdrevet uro.

Et annet aspekt som fengsler meg er at vi bør helliggjøre vårt arbeid. Å ta hånd om min familie er for meg et virkelig yrke. Denne ide går imot den allmenne teorien som sier at bare det arbeid som betales med penger er et virkelig arbeid og at den kvinne som forlater arbeidet sitt for å ta seg av sin familie kaster bort tiden. For ikke lenge siden hadde vi en folketelling og et av spørsmålene som skulle besvares var: ”Ville du være villig til å ta et arbeid om du fikk tilbud om et?” Da tenkte jeg: ”Hva tror de at jeg gjør, lakkerer neglene?”

Hvilken vidunderlig kontrast det er, det som Josemaría Escrivá tilbyr! Takket være ham vet jeg at det er et edelt kall å ta hånd om min ektefelle og mine barn. Jeg holder på med å hjelpe til å oppdra helgener, og for en helgen kan man ikke gjøre nok. Denne lære hjelper meg spesielt i de små tingene. Til syvende og sist består en stor del av livet av små ting: å gå og smårydde selv når jeg er ferdig med et arbeid, og gjøre det med kjærlighet, å ofre den skitne sokkevasken til Kirkens apostoliske arbeid i Kasakhstan, å lytte til et barn også når jeg er dødstrøtt og ønsker fem minutter for meg selv, å være høflig mot dørselgeren som ringer på akkurat idet jeg setter kveldsmaten på bordet...

Denne historien finnes i heftet "Guds barns glede" av Alberto Michellini. © 2002 Opus Deis informasjonskontor

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/a-](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/ata-hand-om-min-familie-er-et-virkelig-yrke/)
[ta-hand-om-min-familie-er-et-virkelig-](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/ata-hand-om-min-familie-er-et-virkelig-yrke/)
[yrke/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/ata-hand-om-min-familie-er-et-virkelig-yrke/) (05.08.2025)